

PĀRVALDNIĒKA IERADUMI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ef. 5:15-17, Kol. 3:23, Lūk. 12:35-48, Jēk. 4:14, Ap.d. 3:21, 1. Kor. 9:24-27.

ATMIŅAS PANTS:

“Kā lai zēns dara šķīstu savu taku – tik turēdamies pie Tava vārda! No visas sirds es meklēju Tevi, nelauj man noklist no Taviem baušļiem! Sirdī es noglabāju Tavus vārdus, lai nesagrēkotu pret Tevi” (Ps. 119:9-11).

Ieradumi atklāj dzīves virzienu un nolūku. Pārvaldnieki, kas attīsta vislabākos ieradumus, ir visuzticamākie pārvaldnieki. Daniēlam bija ieradums katru dienu lūgt (Dan. 6:10). Pāvila ieradums bija atrasties sinagogā (Ap. d. 17:1, 2). Viņš arī raksta: “Nepievilieties: ļauna sabiedrība samaitā krietnus tikumus” (1. Kor. 15:33). Mums ir jāizkopj labi ieradumi, lai aizstātu sliktos.

“Mēs katrs personīgi šajā dzīvē un mūžībā būsīm tādi, kādus mūsu ieradumi mūs izveidos. To cilvēku dzīve, kas izveido pareizus ieradumus un kas ir uzticīgi katra pienākuma veikšanā, būs kā mirdzošas gaismas, izplatot spožus starus uz citu ceļa.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 4. sēj., 452. lpp.)

Ceļš, ko rada ieradums, ir visātrākais ceļš, ko jūs varat izvēlēties, lai iegūtu tādu atalgojumu, kādu jūs meklējat. Ieradums ir iesakņojies lēmums. Citiem vārdiem, jums par to pat nav jādomā, jūs to vienkārši darāt. Šis ieradums var būt ļoti labs vai ļoti sliktis – atkarībā no tā, kas tas ir. Šajā nedēļā mēs aplūkosim spēcīgus ieradumus, kas palīdzēs pārvaldniekam vadīt Dieva darbu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 24. martā.

Ieradums: vispirms meklēt Dievu

Mums visiem ir ieradumi. Jautājums ir: kādi tie ir? Labi vai slikti? No visiem labajiem ieradumiem, kādi var būt kristietim, katru dienu vispirms meklēt Dievu vajadzētu būt vissvarīgākajam ieradumam.

“Katru rītu nododiet sevi, savu dvēseli, ķermeni un garu Dievam. Izveidojiet nodošanās ieradumus un arvien vairāk un vairāk uzticieties savam Glābējam.” (Elena Vaita “Prāts, raksturs un personība” 1. sēj., 15. lpp.) Ar šādu ieradumu mēs noteikti ieiesim pa “šaurajiem vārdiem”, kas ved uz dzīvību (Mat. 7:14).

Dievs teica: “Lai tev nav citu dievu bez manis” (2. Moz. 20:3). Jēzus mūsu pamatvajadzību kontekstā teica, lai mēs meklējam “vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību, tad jums viss pārējais tiks iedots” (Mat. 6:33), un mums ir arī teikts: “Jūs meklēsiet Mani un atradīsiet – ja meklēsiet Mani no visas sirds” (Jer. 29:13).

Izlasi Mat. 22:37, 38; Ap.d. 17:28, Ef. 5:15-17 un Kol. 3:23. Kas šeit ir pateikts tāds, kas var palīdzēt mums saprast, kā likt Dievu pirmajā vietā savā dzīvē? _____

No visiem paraugiem, kā likt Kungu pirmajā vietā, neviens, protams, nav labāks par Jēzus paraugu. Jēzus lika Savu Tēvu pirmajā vietā it visā. Mēs redzam šo prioritāti tad, kad Viņš Pashā svētku laikā kā bērns devās uz Jeruzālemi. Kad māte Viņu atrada “templī” un izteica pārmetumu, Viņš tai atbildēja: “Vai jūs nezināt, ka man jādarbojas sava Tēva lietās?” (Lūk. 2:46, 49).

Visā Savā dzīvē Jēzus alka pēc savienības ar Savu Tēvu, kā to pierāda Viņa ierastā lūgšanu dzīve. Šis ieradums bija kaut kas tāds, ko mācekļi pilnībā nesaprata. Visi tumsības spēki nevarēja atdalīt Jēzu no Tēva, jo Jēzus izveidoja ieradumu uzturēt nesaraujamu kontaktu ar Viņu.

Mēs varam sekot Jēzus paraugam, pieņemot lēmumu mīlēt Dievu ar visu savu sirdi, prātu un dvēseli (Mat. 22:37). Lūdzot, pētot Dieva Vārdu un cenšoties līdzināties Jēzum visā, ko mēs darām, mēs izveidosim ieradumu padarīt Dievu par pirmo savā dzīvē. Vai var būt vēl labāks ieradums?

Jautā sev: vai es patiešām esmu Dievu nolīcis pirmajā vietā savā dzīvē? Kā tu to vari zināt?

Ieradums gaidīt Jēzus atgriešanos

Izlasi Lūk. 12:35-48. Ko šī līdzība mums māca par to, kā mums vajadzētu attiekties pret Jēzus otro nākšanu? Kāpēc visam, ko mēs darām, ir jābūt Viņa otrās nākšanas realitātes kontekstā?

Namturībai vajadzētu būt pēc ieraduma īstenotai Jēzus atgriešanās gaismā. Neuzticīgi pārvaldnieki, kas tomēr nolemj rīkoties uzticīgi, beigās tiks atpazīti pēc viņu darbiem. Jo patiesi, uzticīgi pārvaldnieki īsteno savas atbildības, vērojot un strādājot tā, it kā kungs būtu klātesošs. Viņi dzīvo nākotnei un uzticīgi strādā katru dienu. “Bet mēs piederam debesīm, no kurienes mēs ar pacietību gaidām glābēju Kungu Jēzu Kristu” (Fil. 3:20).

Ābrahāms gaidīja mūžīgu pilsētu (Ebr. 11:10) un Pāvils gaidīja Kristus atgriešanos (Ebr. 10:25). Viņi bija tie, kas domāja uz priekšu, piedalījās, plānoja un bija gatavi satikt Jēzu. Mums arī ir jāattīsta šis ieradums raudzīties tālumā ar noturīgu skatienu, gaidot evaņģēlija kulmināciju (Tit. 2:13). Tā vietā, lai šad un tad pievērstos evaņģēlijam, mums vajadzētu pastāvīgi skatīties, vērot un darīt, vienmēr apzinoties mūžību, kas mūs sagaida, kad Kristus atgriezīsies. Vienlaikus mums vajadzētu izvairīties no dīvainiem un nekontrolētiem spekulējumiem par gala laika notikumiem. Otrās nākšanas apsolījums iedod virzienu mūsu katra dzīvei, nodrošina pareizo skatījumu uz tagadni un palīdz mums atcerēties, kas dzīvē ir svarīgs. Ieradums gaidīt Jēzus atgriešanos iedod pārvaldniekam skaidrību un jēgu.

Krusts ir sagatavojis ceļu, lai mēs varētu satikties ar Glābēju. Mēs gaidām ceļazīmes, kas ir atklātas Rakstos un kas norāda uz Kristus nākšanu Tēva un eņģeļu godībā (Marka 8:38). “Jo mūsu skatiens nav pievērst redzamajam, bet neredzamajam; redzamais ir tikai uz brīdi, bet neredzamais – mūžīgs” (2. Kor. 4:18).

Jā, nāvei un vienmēr klātesošajai nāves realitātei vajadzētu palīdzēt mums saprast, cik ierobežots un īslaicīgs ir mūsu šīs zemes laiks. Bet otrās nākšanas apsolījums mums arī parāda, ka nāve pati par sevi ir īslaicīga un pārejoša. Tāpēc nav brīnums, ka mums vajadzētu dzīvot Kristus atgriešanās apsolījumu gaismā – apsolījumu, kam vajadzētu ietekmēt to, kā dzīvo katrs kristīgs namturis. Izveidosim ieradumu vienmēr dzīvot Kristus atgriešanās gaidās. Jau mūsu baznīcas nosaukums atklāj šīs gaidīšanas realitāti.

Ieradums izlietot laiku gudri

“Mēs tik no vakardienas, mēs nezinām! – kā ēna mūsu dienas virs zemes” (Īj. 8:9).

Var apstādināt pulksteņi, bet ne laika kustību. Laiks negaida, tas turpina iet uz priekšu, pat ja mēs stāvam un neko nedarām.

Ko uzskaitītie panti mums stāsta par mūsu laiku šeit virs zemes, šajā dzīvē? Jēk. 4:14, Ps. 90:10, 12, Ps. 39:4, 5; Māc. 3:6-8. Kāda ir galvenā vēsts, ko mums vajadzētu paņemt no šiem pantiem par to, cik dārgs ir laiks šajā dzīvē? _____

Tā kā laiks ir tik ierobežots un neatgūstams, ir ļoti svarīgi, lai kristieši būtu labi tā pārvaldnieki. Tāpēc mums vajadzētu attīstīt ieradumu izlietot laiku gudri, pievēršoties tam, kas ir svarīgs šajā dzīvē un nākamajā. Mums ir jāpārvalda laiks, balstoties uz to, ko Dieva Vārds mums atklāj kā svarīgu, jo, kad laiks reiz ir pagājis, to nav iespējams atjaunot. Ja mēs zaudējam naudu, mēs to varam atkal nopelnīt, varbūt pat vairāk, nekā sākumā pazaudējām. Ar laiku tā nav. Zaudēts mirklis ir mirklis, kas zaudēts uz mūžīgiem laikiem. Ir vieglāk izlietu olu dabūt atpakaļ čaumalā, nekā atgūt kaut mirkli no pagātnes. Tādējādi laiks ir viens no visdārgākajiem īpašumiem, ko Dievs mums ir devis. Cik tāpēc ir svarīgi, ka mēs attīstām ieradumu katru mums piešķirto mirkli izlietot vislietderīgāk.

“Mūsu laiks pieder Dievam. Katrs mirklis pieder Viņam, un mums ir visvinnīgākais pienākums uzlabot to Viņa godam. Par nevienu talantu, ko Viņš mums ir iedevis, Viņš neprasīs stingrāku pārskatu kā par mūsu laiku. Laika vērtība ir neaprēķināma. Kristus uzskatīja katru mirkli par dārgu, un tāpēc mums arī to vajadzētu par tādu uzskatīt. Dzīve ir pārāk īsa, lai to izniekotu. Mums ir tikai dažas pārbaudes dienas, kurās sagatavoties mūžībai. Mums nav laika, ko izniekot, nav laika, ko veltīt savtīgām izpriecām, nav laika izdabāt grēkam.” (Elena Vaita “Kristus līdzības”, 342. lpp.)

“Rūpīgi raugiet, kā jūs dzīvojat, nedzīvojiet kā negudri, bet kā gudri, izmantojiet šo laiku, jo šīs dienas ir ļaunas” (Ef. 5:15, 16). Ko Pāvils mums šeit pasaka un kā mēs varam attiecināt šos vārdus uz savu pašreizējo situāciju? _____

Ieradums uzturēt veselīgu prātu, miesu un dvēseli

Mēs sākotnēji bijām radīti pilnīgi – mentāli, fiziski un garīgi. Protams, grēks to visu ir sa-grāvis. Labā evaņģēlija vēsts ir, ka Dievs atjauno mūsos to, kādi mēs sākotnēji bijām veidoti.

Izlasi Ap.d. 3:21 un Atkl. 21:1-5. Kāda cerība mums ir atrodama šajos pantos? Kā mums ir jādzīvo, gaidot šo galējo atjaunošanu? _____

Kristus nenogurdināmi strādāja, lai paceltu cilvēci garīgi, mentāli un fiziski, Viņš bija kā priekšgājējs galējai atjaunošanai laiku beigās.

Jēzus dziedinošā kalpošana pierāda, ka Dievs grib, lai mēs būtu tik veselīgi, cik vien iespē-jams, līdz pienāk gals. Tādējādi pārvaldnieki attīsta savus prāta, miesas un dvēseles ieradumus, lai veicinātu veselīgu dzīvesveidu.

Pirmkārt, prāts kļūst stiprāks, ja tas tiek vairāk izmantots. Izveido ieradumu piepildīt savu prātu ar to, “kas patiens, godājams, taisns un šķīsts, kas ir pievilcīgs un apbrīnojams – kas saistīts ar tikumu un ir slavējams” (Fil. 4:8). Šādas domas nes mieru (Jes. 26:3), un “dzīvību miesai dod rāms prāts” (Sak. 14:30). Veselīgi prāta ieradumi ļauj spēka citadelei darboties vislabākajos iespējamajos apstākļos.

Otrkārt, labi veselības ieradumi, tādi kā kustības un kārtīgs uzturs, norāda, ka mēs rūpēja-mies par sevi. Piemēram, kustības samazina stresu un asinsspiedienu, uzlabo noskaņojumu un ir eliksīrs, kas cīnās pret novecošanu vairāk nekā jebkas cits, kas pieejams veikalu plauktos.

Treškārt, pārvaldnieks attīstīs labus ieradumus, lai uzmundrinātu dvēseli. Pacel savu dvēseli pie Dieva (Ps. 86:4, 5) un gaidi (Ps. 62:5). Tava dvēsele uzplauks “patiesībā, kurā tu jau dzīvo” (3. Jāņa 3) un tiks saglabāta “nevainojami .. mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai” (1. Tes. 5:23).

Padomājiet, kāda veida ieradumi jums ir un kā tie ietekmē jūsu garīgo, fizisko un mentālo veselību. Vai jums ir nepieciešamas kādas pārmaiņas, kas varētu palīdzēt uzlabot kādu no šīm jomām? Ko jums vajadzētu mainīt savā dzīvē un uz kādiem Bībeles apsolījumiem jūs varat balstīties, lai uzlabotu dzīves kvalitāti jau tagad, gaidot galējo atjaunošanu? _____

Pašdisciplīnas ieradums

Pašdisciplīna ir viena no vissvarīgākajām rakstura īpašībām, kāda var būt pārvaldniekam. “Dievs mums nav devis bailības garu, bet gan spēka, mīlestības un saprāta garu” (2. Tim. 1:7). Grieķu vārds “sophronismos”, kas tulkots kā “disciplīna”, atrodams tikai šajā pantā Jaunajā Derībā un ietver spēju līdzsvarot darāmo ar veselīgu prātu, kas nenovērsīsies no Dieva principiem. Pašdisciplīna var mums palīdzēt atšķirt labo no ļaunā (Ebr. 5:14), izprast nervus kutinošās situācijas mūsu priekšā un tomēr mierīgi un lēnprātīgi stāties pretī spiedienam un traucēkļiem, neskatoties uz iznākumu. Daniēls sekoja pareizajam par spiti lauvu bedrei – pretēji Simsonam, kas dzīvoja sev izdabājošu dzīvi un parādīja pavisam niecīgas savaldības vai veselīga sprieduma pazīmes. Jāzeps Potifara namā sekoja tam, kas ir pareizs, – pretēji Sālamanam, kas pielūdza citus dievus (1. Ķēn. 11:4, 5).

Izlasi 1. Kor. 9:24-27. Ko Pāvils šeit pasaka par pašdisciplīnu? Ko viņš pasaka tādu, no kā ir atkarīgs viss pašdisciplīnas jautājums? _____

“Pasaule ir padevusies izdabāšanai sev. Visapkārt ir maldi un pasakas. Ir savairojušies sātna slazdi, lai iznīcinātu dvēseles. Visiem, kas vēlas iegūt svētumu, bīstoties Dievu, ir jāmācās savaldības un paškontroles mācības. Ēstkāre un kaislības ir jātur pakļautībā augstākiem prāta spēkiem. Šī pašdisciplīna ir būtiska prāta spēkam un garīgajām izpratnes spējām, kas padara mūs spējīgus saprast un īstenot Dieva Vārda svētās patiesības.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 101. lpp.)

Pašdisciplīna uzlabojas, attīstot ieradumu. Dievs ir aicinājis jūs būt “svētiem visās savās dzīves gaitās” (1. Pēt. 1:15) un “vingrināt sevi dievbijībā” (1. Tim. 4:7). Pārvaldniekiem ir jābūt disciplinētiem un jātrenējas tādiem būt – tieši tāpat kā vīstalentīgākajiem atlētiem vai muziķiem. Dieva spēkā un ar pašu čaklām pūlēm mums ir jādisciplinē sevi lietās, kam patiešām ir nozīme.

Kā mēs varam iemācīties padoties Dieva spēkam, kurš vienīgais var iedot mums pašdisciplīnu, kas ir nepieciešama uzticīgiem un dievbijīgiem pārvaldniekiem kritušā un samaitātā pasaulē?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Ēnohs un Noa bija izveidojuši ieradumu staigāt ar Dievu laikmetā, kad tikai nedaudzi palika uzticīgi galējību, materiālisma un vardarbības vidū (1. Moz. 5:24, 6:9). Viņi saprata un pieņēma Dieva žēlastību un tāpēc bija labi īpašumu un viņiem uzticēto uzdevumu pārvaldnieki.

Cauri visiem laikmetiem cilvēki ir staigājuši ar Dievu tieši tāpat, kā to darīja Ēnohs un Noa. Piemēram, Daniēls un viņa draugi "saprata, ka, lai stāvētu kā patiesās reliģijas pārstāvji pagānisma viltus reliģiju vidū, viņiem bija jābūt skaidram prātam un kristīgā rakstura pilnībai. Pats Dievs bija viņu skolotājs. Pastāvīgi lūdzot, apzinīgi mācoties un paturot prātā Neredzamo, viņi staigāja ar Dievu tā, kā to darīja Ēnohs." (Elena Vaita "Pravieši un ķēniņi", 486. lpp.)

"Staigāšana ar Dievu" definē, ko dara pārvaldnieks, tas ir, dzīvo katru dienu virs zemes kopā ar Dievu. Gudrs pārvaldnieks padarīs staigāšanu ar Dievu par ieradumu pasaules samaitātības vidū, jo tikai ar šādu savienību ar Dievu mēs varam tikt pasargāti no iekrišanas visur valdošajos ļaunumos.

Būt uzticīgam pārvaldniekam ietver visaptverošu dzīvi, kas sākas ar to, ka cilvēks ir saskaņā ar Dievu (Am. 3:3). Mums ir jāstaigā ar Kristu (Kol. 2:6), jāstaigā jaunā dzīvē (Rom. 6:4), jāstaigā mīlestībā (Ef. 5:2), jāstaigā gudrībā (Kol. 4:5), jāstaigā patiesībā (Ps. 86:11), jāstaigā gaismā (1. Jāņa 1:7), jāstaigā godīgumā (Sak. 19:1), jāstaigā Viņa likumā (2. Moz. 16:4), jāstaigā labos darbos (Ef. 2:10) un jāstaigā pa taisnu ceļu (Sak. 4:26).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Definējiet pazemību un paskaidrojiet tās lomu pārvaldnieka dzīvē (Mat. 11:29, Ef. 4:2, Fil. 2:3, Jēk. 4:10). Kāpēc pazemība ir tik svarīga mūsu staigāšanā ar Dievu? (Mih. 6:8)
2. Grupā pārrunājiet, kādos veidos mēs varam palīdzēt tiem mūsu vidū, kas ir iekrituši sliktos un pat sevi iznīcinošos ieradumos. Kā jūs kā vietējā draudze varat palīdzēt šiem cilvēkiem?
3. Nosauciet vēl citus labus ieradumus, kādiem vajadzētu piemist kristīgiem pārvaldniekiem! Sk., piemēram, Tit. 2:7, Ps. 119:172, Mat. 5:8.
4. Grupā pārrunājiet par laiku un laika noslēpumiem. Kāpēc šķiet, ka tas paiet tik ātri? Kā mēs vispār saprotam, kas ir laiks? Un, vissvarīgākais, kāpēc ir nepieciešams, ka mēs esam labi laika pārvaldnieki, ja mums, atrodoties virs zemes, ir iedots tik maz no tā?